

Zhruba v polovině schodiště se v nás obou zastavil dech a z uleknutí jsme zůstaly stát. Jen jsme upřeně hleděly k hlavním dveřím vily, u nichž stál poměrně vysoký, vkusně oblečený, celkově pohledný muž sportovní postavy, jménem Filip Horst. Zřejmě si s Kelnerem vzájemně lichotili, neboť si ani jeden z nich dvou dam nevšiml.

První se pohnula Denisa a špitla mi do ucha:

„No, tak teď už si buď jistá. Je to on.“

V tu chvíli pozvedl hlavu směrem k nám a nastalo trapné ticho. Očividně i on byl udivený. Nevěděl o mně???

Kelner si samozřejmě jeho údivu všiml. Otočil se na nás a se slovy:

„A, tak tady je máme,“ nás pobídl k dalším krokům k nim.

Pokračoval:

„To je má žena, Renata Kelnerová,“ pak pohlédl na Denisu: „a její dlouholetá přítelkyně, Denisa Petrová, neboli čarodějnice,“ pousmál se nad vlastním, dalším rýpnutím.

Jindy by asi Filip ocenil jeho humor, v tento moment byl však poněkud vyveden z míry. Bylo na něm znát, že se snaží rychle se vzpamatovat, ale nijak zvlášť se mu to nedařilo.

Zachovala jsem klid a pozici zúčastněného hráče:

„Dobrý večer,“ nabídla jsem mu ruku, kterou, jak se sluší a patří, náznakem políbil.

„Dobrý večer, paní Kelnerová,“ stále jsme si hleděli do očí.

Aniž bych si to uvědomovala, zůstala jsem na něj upřeně hledět i po dobu hraného představení se s Denisou.

.....
Filipa Horsta polil studený pot.

Bože, to není možné! Nemůže to být ona. Shoda křestních jmen? Ta podoba? I věk by odpovídal. Vypadá ohromně! Je to nejkrásnější žena, jakou jsem kdy viděl!

„Denisa Petrová, těší mě,“ představila se mu druhá žena.

Je to ona! Ne každá Renata, navíc tak ojedinělého, půvabného vzhledu, má přítelkyni Denisu Petrovou! Našel jsem ji! Konečně!

Hlavně musím zůstat v klidu a neznepokojit Kelnera. Snad bude ještě příležitost si s ní promluvit!

.....